

Андрой Гуляшки

На пръв поглед Авакум Захов, главният герой на повестта, прилича на Шерлок Холмс. Но този български Шерлок Холмс, млад офицер от контра-разузнаването, за разлика от английския, няма безстрастно и обективистично отношение към правдата, а е чист, нашепски интеллигент, от българска плът и кръв, наситен с дълбок социалистически хуманизъм, с обич към родината и възбуждаща човешка топлина. Той става симпатичен и обичан от читателя не само защото го разпознаваме като чист българин, не само защото рискува живота си и не жали силите си в борбата с враговете на родината, но и защото е дълбоко човечен и иска да спаси един невинно заподозрен честен учител. В образа му прозира и една лека, едва доловима, човешка и напълно правдива тъга, която произтича от това, че той е принуден да жертвува радостите на живота пред дълга си на комунист и човек. Така се получава един убедителен, лишен от схематично и украсяване образ. Всичко това, заедно с хубавите описания на родопските пейзажи, с лаконичните, но силни подтекстове, с композиционното майсторство, психологичните анализи, драматичните диалози - дава ясно изразен, чисто художествен облик на произведението.

16.V.1960 г.

Софiя